

Sygn. akt *I AGa 174/22*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 lutego 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu I Wydział Cywilny i Własności Intelektualnej

w składzie:

Przewodniczący: sędzia Jacek Nowicki

po rozpoznaniu w dniu 28 lutego 2023 r. w Poznaniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) ((...)) **spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P.**

przeciwko **S. R.**

o wydanie rzeczy

na skutek apelacji pozwanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Poznaniu

z dnia 9 marca 2022 r., sygn. akt IX GC 655/21

1. oddała apelację;
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.100 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Jacek Nowicki

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 3 sierpnia 2021r. powód (...) ((...)) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. wniósł o nakazanie pozwanemu S. R. by wydał powodowi:

- 1) przyczepę skorupową (...) 3H(...), rok produkcji 2018, nr fabryczny (...),
- 2) przyczepę skorupową (...) 2H. (...), rok produkcji 2018, nr fabryczny (...),
- 3) ciągnik rolniczy D. A. X., rok produkcji 2011, nr fabryczny (...),
- 4) przyczepę J(...) rok produkcji 2008, nr fabryczny (...),

oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda kosztów postępowania według norm przepisanych.

Wyrokiem z 9 marca 2022 r. Sąd Okręgowy nakazał pozwanemu, aby wydał powodowi pojazdy opisane w żądaniu pozwu w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i prawne.

W ramach prowadzonej działalności powód zawarł z pozwanym umowy leasingu:

- 1) w dniu 9 marca 2018 r. umowę nr (...), której przedmiotem była przyczepa skorupowa (...)(...)H. (...) rok produkcji 2018, nr fabryczny (...),
- 2) w dniu 10 września 2018 r., umowę nr (...), której przedmiotem była przyczepa skorupowa (...) 2H. (...), rok produkcji 2018, nr fabryczny (...),
- 3) w dniu 11 lutego 2019 r. umowę nr (...), której przedmiotem był ciągnik rolniczy D. A. X., rok produkcji 2011, nr fabryczny (...),
- 4) w dniu 7 marca 2019 r. umowę nr (...), której przedmiotem była przyczepa J. (...), rok produkcji 2008, nr fabryczny (...).

W myśl § 7 ust. 1 Ogólnych Warunków Umowy Leasingu, stanowiących integralne części każdej w powyższych umów, jeżeli korzystający dopuszcza się zwłoki z zapłatą co najmniej jednej raty leasingowej, finansujący może wyznaczyć korzystającemu 7-dniowy dodatkowy termin do zapłaty zaległości z zagrożeniem, że w razie bezskutecznego upływu wyznaczonego terminu wypowie umowę leasingu ze skutkiem natychmiastowym. W razie wypowiedzenia umowy przez finansującego, korzystający jest zobowiązany zwrócić finansującemu przedmiot leasingu w wyznaczonym przez finansującego miejscu i terminie oraz zapłacić mu poza sumą zaległych opłat leasingowych wraz z odsetkami, kosztami, opłatami i podatkami odszkodowanie w wysokości określonej w § 14 ust. 2.

Z kolei zgodnie z § 13 ust. 1 Ogólnych Warunków Umowy Leasingu po zakończeniu stosunku umownego - niezależnie z jakiej przyczyny - korzystający, zaprzestanie korzystania z przedmiotu leasingu i zwróci go finansującemu osobiście lub dostarczy go przez osoby trzecie (wraz z niezbędną dokumentacją i wyposażeniem dodatkowym) w stanie odpowiadającym jego normalnemu zużyciu w miejscu na terenie Polski wskazanym przez finansującego. Koszty i ryzyko związane ze zwrotem przedmiotu leasingu oraz ewentualne koszty przywrócenia go do stanu przewidzianego w umowie ponosi korzystający niezależnie od opłat leasingowych.

Przedmioty wyżej wymienionych umów leasingu zostały przez powoda wydane pozwanemu, a ich odbiór został przez niego potwierdzony.

Ponieważ pozwany nie wywiązywał się z przyjętych na siebie obowiązków zapłaty rat umów leasingu (brak zapłaty dwóch rat leasingowych), w dniu 16 stycznia 2020 r. otrzymał pismo wzywające do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia umowy.

Następnie powód skierował sprawę do wewnętrznej firmy windykacyjnej, która swoje czynności prowadziła do października 2020 r., kiedy zostało spłacone zadłużenie pozwanego.

Po zakończeniu czynności windykacyjnych pozwany znowu zaprzestał bieżącego regulowania kolejnych rat leasingowych.

W związku z brakiem zapłaty rat leasingowych, powód pismami z dnia 15 lutego 2021 r. wypowiedział pozwanemu powyższe umowy leasingu, wskazując jednocześnie, zgodnie z § 13 ust. 1 Ogólnych Warunków Umowy Leasingu miejsce zwrotu przedmiotów leasingu.

Pismem z dnia 15 kwietnia 2021 r. pozwany poinformował powoda, że znalazł się w trudnej sytuacji finansowej, a także, że zostały podjęte wszelkie możliwe działania, mające na celu, nie tylko zapewnienie ciągłości funkcjonowania firmy pozwanego, ale również doprowadzenie do spłaty powstałych zaległości.

W odpowiedzi na wezwanie do zapłaty, pozwany, pismem z dnia 7 maja 2021 r., zadeklarował możliwość niezwłocznej wpłaty kwoty 10.000 zł oraz spłaty pozostałej należności w kwocie 22.336,61 zł, w terminie do dnia 30 czerwca 2021 r.

W związku z powyższym, pozwany w dniu 13 maja 2021 r., zapłacił powodowi kwotę 10.000 zł, natomiast w dniu 21 czerwca 2021 r. – kwotę 5.000 zł.

Sąd Okręgowy rozpatrując zarzuty pozwanego w pierwszej kolejności wskazał, że pozwany nie kwestionował, że wskazane powyżej maszyny, będące przedmiotem umów leasingu, nadal znajdują się w jego posiadaniu, pomimo wypowiedzenia umów leasingu przez powoda.

Pozwany przyznał również, że wszystkie cztery umowy leasingu zostały wypowiedziane przez powoda. Pośrednio potwierdził również, że wypowiedzenie zostało dokonane, gdyż nie spłacał swoich zobowiązań w stosunku do powoda.

Pozwany nie podnosił nadto zarzutu, że umowy leasingu zostały wypowiedziane nieskutecznie i że nadal wiążą strony. Tym samym okoliczność skutecznego wypowiedzenia umów leasingu uznać należało za bezsporną.

Skoro zatem pozwany utracił tytułu prawny do posiadania maszyn, wynikający z umów leasingu, a jednocześnie, pomimo wezwań, nie zwrócił tych rzeczy powodowi, to koniecznym było uwzględnienie powództwa i zobowiązanie pozwanego do wydania powodowi przedmiotów leasingu.

Dla rozstrzygnięcia sprawy nie miały znaczenia podnoszone przez pozwanego okoliczności, które sugerują, że chciał on spłacić zadłużenie wobec powoda z tytułu opłat leasingowych, podobnie jak kwestie dotyczące przyczyn jego trudnej sytuacji finansowej, związanej z pandemią i jej następstwami gospodarczymi, które miały potwierdzić brak winy pozwanego za wypowiedzenie umowy. Skoro jednak pozwany nie kwestionował skuteczności wypowiedzenia umów leasingu, to kwestie przyczyn tego wypowiedzenia nie miały znaczenia.

Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawała kwestia salda zadłużenia pozwanego i możliwości jego spłaty (lub braku spłaty) w przyszłości (po ewentualnym przymusowym odebraniu rzeczy), gdyż niniejsza sprawa nie jest procesem o zapłatę roszczeń z umowy leasingu. Pozwany dokonał wprawdzie częściowej spłaty zadłużenia, jednakże, jak wskazał pozwany, nie pokryło to nawet połowy zadłużenia. Kwestie podnoszone przez pozwanego mogłyby mieć znaczenie, gdyby strony chciały zakończyć spór w sposób polubowny, co jednak w niniejszej sprawie nie nastąpiło.

W apelacji z 22 kwietnia 2022 r. pozwany zaskarżył wyrok w całości, zarzucając naruszenie przepisów postępowania, to jest przepisu art. 233 § 1 k.p.c. poprzez dokonanie dowolnej oceny dowodów w zakresie uznania, że pozwany w sposób zawiniony nie wywiązał się z przyjętych na siebie obowiązków zapłaty rat leasingowych oraz że przyczynił się w sposób zawiniony do wypowiedzenia umów leasingu pismami z 15 lutego 2021 r.

Wskazując na powyższe, pozwany wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu za dwie instancje.

Powód wniósł o oddalenie apelacji i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Apelacja jest bezzasadna. Pozwany podniósł w apelacji jeden zarzut, a mianowicie dowolną ocenę dowodów i w rezultacie uznanie, że nie wywiązała się z obowiązku zapłaty rat leasingowych było zawinione i tym samym, że pozwany przyczynił się w sposób zawiniony do wypowiedzenia umów leasingu.

Powyższy zarzut jest oczywiście chybiony. Sąd pierwszej instancji nie badał przyczyn niepłacenia przez pozwanego rat leasingowych, a w szczególności czy były one zawinione czy też niezawinione ponieważ pozwany nie podnosił zarzutu, że umowy leasingu nie zostały skutecznie wypowiedziane i że nadal wiążą strony. Słusznie uznał tę okoliczność za bezsporną.

Skuteczne wypowiedzenie umów leasingu doprowadziło do pozbawienia pozwanego tytułu prawnego do dysponowania pojazdami i jednocześnie otworzyło drogę do żądania ich wydania przez powoda czego wyrazem jest niniejszy proces windykacyjny.

Reasumując, wbrew zarzutom apelacji, Sąd Okręgowy nie stwierdził, że niepłacenie rat leasingowych było zawinione przez pozwanego, ponieważ nie miało to znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy. Pozwany przyznał, że zaprzestał płacenia rat leasingowych.

W odpowiedzi na pozew wskazał jedynie, że przyczyną braku płatności była utrata płynności finansowej. Pozwany deklarował jednocześnie – w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty – zamiar wpłat określonych kwot, które jednak nie wyczerpywały zadłużenia.

W tym stanie rzeczy na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono jak w punkcie 1 sentencji wyroku.

O kosztach w punkcie 2 orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i § 2 pkt 7 w zw. z § 10 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 poz. 265).

Jacek Nowicki

(...)

W Portalu Informacyjnym umieściła:

sekr. sąd. E. F.